ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 Φεβρουαρίου 1920
Β. ἔτ. τιμ. ἀντ. Προοδόμου
Αν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 49
Δύσ. 6 λ. 23

ΙΚ ΛΕΥΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ ΙΚ

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1033 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Κ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.*

ΕΤΟΙΜΑΣΘΩΜΕΝ

Αἱ χαρμόσυνοι εἰδήσεις αἱ διαδεδομένοι ἡμῖν τηλεγραφικῶς χθὲς περὶ τῆς πορείας τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων, πληροῦσιν ἀγαλλιάσεως τὴν καρδίαν παντὸς γνησίου Ἕλληνος. Κατὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας οἱ προαιώνιοι τῆς φυλῆς πόθοι πραγματοποιοῦνται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ διαψεύδονται ὅλαι αἱ κακόβουλοι ψῆφοι περὶ ἐπικυριαρχιῶν καὶ δικαιωμάτων ψιλῶ τῷ ὀνόματι κλπ.

Οὐδένα λόγον ἔχομεν ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν εἰδήσεων τούτων, ἀπεναντίας μάλιστα ἔχομεν πλείστους ὅσους λόγους νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ δίκαιά μας ἱκανοποιοῦνται. Δὲν δυνάμεθα ὅμως κατὰ τὰς εὐφροσύνας ταύτας διὰ τὴν Ἑλλάδα στιγμάς, νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σταθμὸς ὁ ἔνδοξος ὁ σημειούμενος σήμερον εἰς τὴν ἐθνικὴν μας ἱστορίαν, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα ὠθήγησεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ὁ μέγας ὁ θεόπεμπτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀρχηγός.

Ἐπὶ οὐδενὸς διστάζων προκειμένου ν' ἀνοψώσῃ τὴν πατρίδα, ἀτενίζων μόνον πρὸς τὸν λαμπρὸν τῆς Ἑλλάδος ἀστέρα τοῦ ὁποίου τὴν λάμψιν ἠθέλησε νὰ θαμβώσῃ μία προδοτικὴ σπέλα καὶ πεποιθὼς εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ λαοῦ ὅστις εἰς χεῖρας του ἐνεπιστεύθη τὴν τιμήν του, τὴν ὑπόστασίν του, τὸ πᾶν, ἔρριψε τὸν κύβον διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἔνδοξον τὴν Μαραθωνομάχον Ἑλλάδα, ἐκεῖ ὅπου τὴν ἐκάλει τὸ καθῆκον, ἐκεῖ ὅπου τὴν ἐπεριμένον μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ὑπόδουλα τέκνα της.

Σήμερον ὁ ἱερὸς ἀγὼν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος στεφανοῦται κατὰ τὸν ἱκανοποιητικώτερον τρόπον. Οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ὑπεστήριξε μὲ σθένος καὶ μὲ πόνον τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια ὁ γίγας τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ἀρχηγός, ἀναχωροῦντες ἀπὸ ἀρχῶν εὐγενῶν καὶ ἀνυστερόβουλων, ἀναγνώρισαν ἱστορικὰ καὶ ἐθνολογικὰ ἡμῶν δικαιώματα καὶ μᾶς ἀποδίδουν σήμερον χώρας ἐθνικὰς μας καὶ ἀπελευθερώνουν σήμερον ἀδελφούς μας οὐτινες ἐπὶ αἰῶνας ἔστενον ὑπὸ τὸν βαρὺν καὶ σκληρὸν τῆς δουλείας ζυγόν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἣν χαρᾶσσονται αἱ παροῦσαι γραμμαί, τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς θὰ ἔχῃ τηλεγραφηθῆ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Εἰς ἐνδείξιν χαρᾶς ἡ Βουλὴ πρὸς ἣν θὰ ἀνακοινωθῇ σπουδαῖον ἡ εὔδοξις, θὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασίν της. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν θὰ διοργανωθῶσιν ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡμεῖς ἐδῶ, οἱ πρῶτοι ἀναπετάσαντες τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἐνθουσιωδέστερον πρέπει νὰ δείξωμεν τὴν χαρὰν μας. Ἂς ἑτοιμασθῶμεν λοιπὸν νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀδελφῶν μας καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων τῆς Φυλῆς. Ἂς ἑτοιμασθῶμεν.

ΔΙ' ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ. Γ' Δ. ΤΖΩΡΤΖ

Ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἀριθμὸν εὐρισκόμεθα ἐν ἀναμονῇ ἀναλόγων πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ Ἀγγλου Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.

Ἤδη τὴν ἀγορείσασα τοῦ κ. Λ. Ο. Τζωρτζ εἶχον ἀμιλήσει δεῖ μαρῶν, ἀναφερόντες πειστικώτατα ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς διατηρήσεως τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Μαλῆς, Ρέβαρ, Σεβρ, Ὀλυμπος, Νεβρίς καὶ ἄλλοι.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ὀρθολογικότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν βουλευτῶν αὐτῶν, ὁ λόγος τοῦ Ἀγγλου Πρωθυπουργοῦ ὁ ὁποῖος ἦτο μακρόπνοος, ἦτο ἀρκετὰ πειστικός, καὶ δὲ τοῦτο μετὰ τίνας τελείας παρατηρήσεις του κ. Μπόνας—Λόῦ, ἡ ἀοῦ ἀρχὴ ἐπεκυρώθη ἐν τῷ ἀναθεωρητικῷ ζῆτήματι ἐπιψηφίσεωνῷ, διὰ τὴν Κ βέρνησιν.

«Μόνον ἀφοῦ ἐπιμελέστατα ἔκαμε τὴν σύγκρισιν μεταξὺ τῶν ὠφελημάτων καὶ τῶν μειονεκτημάτων, εἶπεν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἔμεν γὰρ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ καὶ κατὰ, ἀφοῦ ἐξῆτασεν ὅλας τὰς δυσχερείας καὶ τὰ ἐμπόδια κλπ. ἐκ τοῦ, κινδύνου, ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ Διασκέψις ἔφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι γενικῶς, ἡ ὁ πρεπμέτερ σε νὰ διατηρήσῃ εἰ Τοῦρκοι εἰς τὴν Κωνσταντιν.»

Προχωρῶν εἶπεν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐπεβεβαίωσεν ὅτι τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων οἱ Σύμμαχοι εἶχον ὑποσχεθῆ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀλλ' ὅτι ἔπειτα «ἔκτε κοι νῆ συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶναι οὐδὲ ἡ ἐνωρῶθην.

Ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐπεμείνεν ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνεύσεως ἀπαλλαγῆς, τῶν μὴ Ὀθωμανικῶν κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. «Ὑποθέτετε, εἶπον οἱ Ἕλληνες, εἰ Ἀμερικοί, οἱ Κοῦρδοι, οἱ Ἄρμενες κατοικοῦσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία θὰ πολὺ τελειωμ (ἐπιφωνήσεις).

Καταλήγων ἐνόησεν ὅτι κατὰ τὴν Τουρκίαν θ' ἀφιερεθῇ ἡ φύλαξις τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων διὰ ἀν θὰ ἦ, ἐπιτραπῇ νὰ ἔχῃ οὐδὲ τὸ ἐλαχίστον στρατιωτικὸν τμῆμα παρὰ τὴν Πόλιν καὶ τὸ σημαντὶ ὥτερον αὐτὰ τὰ Σύμμαχικὰ στρατεύματα θ' ἀναλάβωσι τὴν φύλαξιν τῶν στενῶν.»

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ κ. Λόῦ Τζωρτζ ὁ βουλευτὴς κ. Μακλῆν ἠθέλησε ὁμιλῆσῃ ὑπὲρ τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ὅμως ἡ ἀπόφασις ἦτο ἤδη λαμβανομένη.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ὀρθολογικότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν βουλευτῶν αὐτῶν, ὁ λόγος τοῦ Ἀγγλου Πρωθυπουργοῦ ὁ ὁποῖος ἦτο μακρόπνοος, ἦτο ἀρκετὰ πειστικός, καὶ δὲ τοῦτο μετὰ τίνας τελείας παρατηρήσεις του κ. Μπόνας—Λόῦ, ἡ ἀοῦ ἀρχὴ ἐπεκυρώθη ἐν τῷ ἀναθεωρητικῷ ζῆτήματι ἐπιψηφίσεωνῷ, διὰ τὴν Κ βέρνησιν.

«Μόνον ἀφοῦ ἐπιμελέστατα ἔκαμε τὴν σύγκρισιν μεταξὺ τῶν ὠφελημάτων καὶ τῶν μειονεκτημάτων, εἶπεν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἔμεν γὰρ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ καὶ κατὰ, ἀφοῦ ἐξῆτασεν ὅλας τὰς δυσχερείας καὶ τὰ ἐμπόδια κλπ. ἐκ τοῦ, κινδύνου, ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ Διασκέψις ἔφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι γενικῶς, ἡ ὁ πρεπμέτερ σε νὰ διατηρήσῃ εἰ Τοῦρκοι εἰς τὴν Κωνσταντιν.»

Ἐν μάλιστα τὴ Διάταγμα ἐφηρμόζετο ἐδῶ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἰδιαιτέρωτονο τακτικὸς κατὰ τοιμηνίαν οἱ ἀπεζημιώσας ἀπὸ τοῦ καπνοβιομηχάνου, ἤ-δὲ ἀνήρχοντο εἰδικὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ Κύριος οἶδε εἰς τί ποσὸν ἀκόμη θὰ ἀνέλθωσι καὶ θὰ ἀπελαμβάνοντο καὶ τὰ ἄτοκα, τὰ ὁποῖα, ὦ, μανιάνω ἄνοβρν χώραν.

Ταῦτα εἶχον νὰ εἴπω γενικῶς. Ἐὰν δ' ἐδόθη ὁ Ἀγγλος δὲν θελήσῃ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην μου, ἀπιφυσίσωμαι νὰ λάβω ἐκ νέου τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Β'. κεφαλαίου κατὰ τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν κ. Καλδῆν ἀπήντησε ὁ λόγων ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ρέπουλη; εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθύμανε τὰ ἀφήσῃ τοὺς ἐργάτας νὰ ἀμφισβητήσωσι καὶ ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη τοῦ κ. βουλευτοῦ Μυτιλήνης ὅτι ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ μένῃ ἀδιάφορος, ἐὰν ἡ ἐξέλιξις τῆς προόδου καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τελειοτέρων μηχανημάτων ἀφήνει χωρὶς ἐργασίαν τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐργατικὴν τάξιν.

Εἰ τοῦς λόγους τούτους τοῦ κ. Ρέπουλη ἀνταπήντησεν ἀμέσως ὁ κ. Καλδῆς διὰ τῶν ἑπομένων.

«Παρενόησε πάντως, ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ λόγους μου. Οὐδαμῶς εἶπον ὅτι εἰ καπνεργάται ἔπρεπε νὰ ἀρεθῶσιν ἀνυποστήρικτοι. Τοὐναντίον μάλιστα ἐτόνισα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ τῷ ἐνδιαφέροντι, τὸ ὁποῖον σκινόει πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς δώσῃ ἀποζημιώσεις. Ἀλλὰ διεφώνησα πρὸς τὸ νομοσχέδιον ὦ, πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ἐδίδοντο αἱ ἀποζημιώσεις, ὁποστηρίξας ὅτι ταύτας ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλωσιν οἱ καπνοβιομήχανοι οἱ χρησιμοποιοῦντες σ.γαροποιητικὰς μηχανάς, εἰ καὶ προκλέσανεν; τὴν ἀπόλυσιν τῶν καπνεργατῶν καὶ σὐχὶ ὁ λαὸς; διὰ τὴν ἐπιβλῆς φόρου. Ἐῶ ἔγκειται ἡ διαφωνία μας.

Μετὰ τὸν κ. Καλδῆν ὡμίλησαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁ βουλευτὴς Κρήτης κ. Λεκανίδη; μετ' αὐτὸν ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Βασιλάκαίν; μετ' αὐτὸν ὁ κ. Παρίσης, κατόκιον ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος κ. Βαλαλᾶ, καὶ ὁ βουλευτὴς Λαρίσσης κ. Ἀγγελή;

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸν ὡρῶτον λόγον τοῦ κ. Μυριβήλη ἐκφωνηθέντα ἐν Δεσκῆ κατὰ τὴν ἐτήσιον τῆς ἐπέτειον τῶν Ἰωαννίνων.

«Χίλια κανάρια ζάχαρη
Νὰ ρίξω μὲς τὴ λίμνη
Γιὰ νὰ γλυκάνουν τὰ νερὰ
Νὰ πιῇ ἡ Κυρὰ Φροσύνη»

Τ' χρόνια περνοῦσαν ἀραδιασιά, δεμένα τώνα μὲ ἱλίδο σὶ μιὰ γραμμὴ χαλκάδες ἀλυσσ δας σιδερένα. Πίνου ἀπὸ τὴ θρυλικὴ πολιτεία σέλευεν ὁλοένα ὁ βιγρὺ, ἴσιος τ' Ἀλῆ Ποσιά, κιὰ, εἶχε λιώσει τὸ κουράρι του κατοστὲς χρόνια τώρα . . . Ἤτανε πάντα τὸ στοιχιὸ πάμπε τὴ νύχια τὴν ἀνήσυχο τάφο γιὰ νὰ κουταλίσῃ μὲ τὸ φύσημα τοῦ βορριὰ τὰ μάντιλα τῶν χριστιανῶν σπιτιῶν.....

Κ' ἐδὲν ἤτανε πιὰ ὁ Ἰδιος ὁ τρομερὸς Ἀλῆς, ἤταν ἀ-ὁμα ὁ Τοῦρκος Ζαπτιὲς. Κ' ἐδὲ γύρευε τὴν ἀμύχιση Χριστιανοσύνα γιὰ τὸ κλυβὶ τοῦ χαρεμιοῦ του, γύρευε τὸ χαρέσι τοῦ σκλάβου, ἔβριζε τὴ λατρεία τοῦ, βρόμιζε τὰ ἱερὰ του. Κιὶ ἡ ἐπωδὸς τοῦ θλιβεροῦ τραγουδιοῦ ἤτανε πάντα ἡ Ἰδια :

— Γιουσοὺ!

Καὶ τὰ χρόνια περνοῦσανε βαριὰ, θλιβερ; ταπεινωτικὰ. Μιὰν ἀράδα χοντροὶ σιδερένοι χαλκάδες; τῆς Ἰδιας ἀλυσσίδας, πεὶ ἡ μιὰ τῆς ἄφεια ἐφαγγε τὸ πόδι τῶν ζωντανῶν, κ' ἡ ἄλλη χανούτανε μέσα σὶ θολοὺρα τοῦ θρύλλου, μέσα σὶ μ σα ὁ ἱειδο τοῦ παρανυθοῦ, καὶ μέσα σὶ σὐμβολα τῶν καραδόσεων πεὺ ξεσιρούσε ἡ γίογιά σὶ ξ ινθα γρόνια τὶς μεγάλες χειμωνιάτικες νύχτες.

Καὶ τὸ πικρὸ νερὸ τῆς στοιχιωμένης λ-μνῆ κεὶ εἶδε τόσους τρόμους, ἔνιξε τὸ ἀναψύλλητ, καὶ ἀ ἔπασε τόσες νεροσὲ ἐξακολουθοῦσε τὰ σι τὸ Ἰδιο πικρὸ σιὰ χεῖλη τοῦ πολύπαθου ἔθνους. Κ' ὁ τραγουδιστὴς τὸν πῆρε τὸν κ. ὀμὸ καὶ τὸν ἔβ λε σὶ τέλια τοῦ λαγούτου, κι' ὁ τραγουδιστὴς πεὺ βιέπει γιὰ δίνω, καὶ σεὶ λ ζει μὲ ρμε, κεῖνα πεὺ ν.ιθοῦνε εἰ ἄλοι δίχως; νὰ μποροῦνε νὰ τὰ βίλεινε σὲ ὠμαία τάξη, τραγούδισε ἀλὰ καὶ παραπονεμιά:

Χ λιὰ κανάρια ζάχαρη νὰ ρίξω μὲ τὴ [λίμνη
Γιὰ νὰ γλυκάνουν τὰ νερὰ νὰ πιῇ ἡ [κυρὰ Φροσύνη

Ὁ ποιητὴς λαοῦ πῆρε τὴν ἐπιφάνη Γιανιώσσα, ἔβαλε μὲ τὸ σφυγγάρι τοῦ μαρτυρικοῦ της θανάτου κάθε ἀπόφαντη ἀδυναμία τη; καὶ τὴν ὕψωσε σύμβολο ἀνάμισα σιὰ Γιωὰ τὴ Ἐθνικῆς Θησκείας. Ἡ κυρὰ-Φροσύνη ἡ πεντάμορφη ἀρχόντισσα ἤναι ἡ Ρωμιοσύνη ὁλάκαι, ἡ. Κὶ τὸ νερὸ τῆ: λίμνης ἤτανε πάντα πικρὸ φαρμάκι σεὶ χείλη τη;. Τὰ Γιάννενα ἤτανε πάντα ἡ φωτιὰ φωλιὰ τοῦ Τοῦρου, ἡ μονιὰ τ' Ἀλῆ-Πασιὰ τοῦ Τεπελενῆ. Κ' ὁ ἀ μεσόκιαὸς ποιητὴς πού τὸ ἔχνα τραγοῦσῃσε, ὕψωσε τὸ θρῆνο, κιὶ ἡ φρίκη τοῦ δοάμιαὸ: τοὺ ἀτιπλιὶ ἀόμα σὶἐ πλαγ ἐ, τοῦ Νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ:

Γιάννενα, μοῦρα Γιάννενα
Πῶς σὰ βασιάει ὁ κόσμος . . .

Τὰ Γιάννενα λούφαζαν ἀπ' τὸ ζυγό, κεὶ τὸ λευλὸ φάνταια τῆ: Κυρὰ Φροσύνη; ἔβγαινε τὴ νύχια σὶ; ὀρμὲ; τῆς λίμνης ἐδάκιγε τὴ μαρτύρεμα, κ' ἡ ἀεσιφιὰ ἀτεφάβε; τοὺ θανάτου τη; ἔκαναν πικρότερο τὸ νερὸ τῆς μὲ τὰ σιωνηιὰ τοὺ: δάκρυα μπρὸ χρόνια καὶ χρόνια τὸ ἀ ἔσταζαν μέσα σ τ βουβὴ νερὰ τὴν ἀλοὴ τοὺ: . . .

Μὰ ἡ Μοῖρα δὶσένα τύλιγα τὸ μυστικὸ τῆς κουβάει μέσα
σεοῦ χρόνου τὰ γυρίσματα
ποὺ ἀνεβοκατεβαίνουν
δίω; εἶ ι ὁ Κυμπνὸς Ὅμηρος. Μυὶ μέρα ξεφυκιὰ τὰ νεὰ τῆς λίμνη; γίνεψαν καὶ φωτίστηκαν. Τὴγκομαχηιὰ τῶν ἀνιγμένων ψυχῶν δὲ βόγγηῆκε κεῖνη τὴ βραδιὰ σεὶ ὀγρὰ βάθη τη; κιὶ δὲ ξανβγῆκε τὸ παρπονεμένο ἀγερικὸ τῆς Κυρὰ Φροσύνη; νὰ θρηνῆσῃ μὲ τὴ θλιβερὴ συνοδιὰ τ υ μέσ σὶ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Μυὶ χαμογελαζοὺμενη γαλήνη ἔπεψε πάνω σιὰ ἡ ἡσύχασια νερὰ, καὶ πάνω ἀπὸ τὴν πόλη τῆς σ λαβ ἄν καὶ τοῦ μυρολογιοῦ ἀναταιβάτηκαν οἱ φτερούγες τοῦ δοιμηκοῦ θράκβου, τρεμπιζόμενε; θυελλόνι-α Ὀλλ ἀλαγμοῦς Νίκη, ἐξύνισα τοὺ κομισμένου ἰσ ἔ ιτ ὡς τῶν σκλάβων νεφῶν, ἐκυμάτισε πάνω σεὶς σπίγες καὶ σεὶ λιακωτὰ, μηρὲ μέσα σεὶ ὁ σπεινὰ κιὶ νερίμια, φύσῃξε δυνατὴ πάνω σεοὺ, κατάλληχου μυστικοῦς. Οἱ ἐχθρεὶς μὲ ἐπλιτιζιζαν τρελιὰ; ἀτεὶ τὴ χαρὰ τοὺ λέφεου ἀγῆρ, καὶ τὸ Τούρκικο χεῖνος περιοῦσε σκυμένος, ἔα μεν , κοπωσιὰ.ο κιὶ τὸ ἀπὸ τὰ δίφανα τῶν ἐλιγκῶν ντυφεκιῶν.

Ἡ μέρα αὐτὴ ἤτανε σὶν σήμερα. Ἤτανε ἐκουμπιὰ τοὺ Φεβρῆη σὶν μαήνανε μαῦρεε εἰ πολεμισιάδε; μας μέσα σεὶν πόλη τοὺ θρύλ ου κεὶ τοῦ μαστν ἰου. Ὅξη διάκ φου. μῆνε; πολεμοῦσαν ὦ, πεὶ νὰ κατιαπονέσουσε τὸ φρυχτὸ θεμ, τὸ Μ ι ζάνι, πεὶ τὴ φύλασ σι δ.ά-ος τὴ βασιλοπούλαν. Ἔσαναν μῆνε; νάλλιξουσε, ἐ ζες νὰ βάλουνε μκανικὰ φωτιὰ σὶ σπίτ μα, καὶ πολλὲ; φορὲ; μὴν ἔχοντα; νερὸ νὰ βρεξουνε τὴ γιῶσσα τους τὴ φρυγμένη ἀπὸ τὴ δ ψη; ἔγ-ωρν πάνω ἀπὸ τὶς πέτρες; καὶ τὰ χορτάρια τὴν πρωϊνὴ δροσιά.

Τὰ δάχτυλα τῶν πεδιῶν των ἔπεφταν νεφρομένα ἀπ' τὴν παγωνιὰ καὶ τὸ χιονι, μὰ κανένα δὲν ἄφῆκε τὴ θέση του. Εἶναι ὁ Ἴδιος ὁ Ἕλληνας στρατιώτης, ποὺ τόνε β ἐιουμε σήμερα πάλι νὰ γιορτάζῃ ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ τρανὰ του ἔργ, τὸ πάσμα τῶν Ἰωαννίνων. Καὶ τὸ γιορτάζει σημνὰ κι ἡ μμε πάνου σεὶ Μακεδασιατικὰ ἐδάφη ποὺ τὸ σέρα του ὁλοένα καὶ τὰ βρέχει γιὰ νὰ φουντώῃ πιὸ πλατύλαδο τὸ δεύτερο τῆς λαστερ ἀ.. Ἤτανε σεὶς εἰκόσμιὰ τοῦ Φεβρίῃ ποὺ ὁ μεγαλόψυχος φαντάρος ἀφρχασε τὴ θριαμβιὴ τοῦ λόγχη σεὶν τάφρ τοῦ Τετελενῆ, κι' ἡ γυρεβολιὰ τῆς ἰσοπιάδκης φουσανέλλας ἔφτασε τὴ ζωγόνα πνοὴ τοῦ ἥφιερου ἀγέρα σεὴν πόλη τῆς Κυρὰ Φροσύνης; τὴν χιοτεραγουδιοῦμενη. Ἤτανε σεὶς εἰκόσμιὰ τοὺ Φλεβίῃ ποὺ ὁ μελαγχιονὸς Ἕλληνας πυροβολητὴς ἔβαλε τὴ στερνὴ τοὺ ὀβιδα κατάστησα σεὶ Μπ ζίνι, καὶ κατόπι γύρισε τὸ φεβρῆρ χαλκένιο στόμα τοὺ κανονιοῦ του πρὸς τὴν τ ὑμανὸ, καὶ ὁ κοπνὸς τῆς μπαρούτης; ἀνέβηκε σιγὰ μέσα σεὶν ἔντερομον αἰθέ.ο, σὰν λ βάνι σιὰ ὀδια τῆ; μοναδικῆ, θεᾶ; τῶν πολιτισμένων λαῶν, τῆς λευφεριᾶ .

Καὶ τὴ μέρα τοὺτη πεὺ ὁ θαυμαστὸ; αὐτὸ; στρατιώτη, ὕψωσεν ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ καταπ ηχτικὰ θαύματα τῆ; Ἑλληνικῆς Νότη, τὴ γιορτάζει σήμερα ἀκόμα μιὰ φυσιὰ, μέσα σὲ πολιτεία φρεσκοσκεφτεσμένη, καὶ ἡ λόγχη τοὺ ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃ πένδαρι ἐ ὦ ἐ μέσα σεοὺ; παπύρους τῆ Ἱστορία τῆ; πατρογενιᾶ .

Οἱ Ἕθνε; γιορτὲ , σὰν τὴ σημερινὴ, εἶναι γιὰ τὸ; λαοὺ, ποὺ ἔχουν συναίσθησῃ τοῦ ἀνθρωπισικοῦ προορισμοῦ των βίγκε; ἐψῆλέ . Τὶ; ὑψώνουν τὰ ἔθνη, τέτιες χρονιὰς; μέρες; τὶς ὑψώνουν σὰν σταθμοὺ; μέσα σεὶ μακοὺὰ στράτα ποὺ περπατάνε. Σύντροφοε! Ἂς σταματήσουμε σήμερα μιὰ στιγμὴ κ' ἐ. ρίξουμε μιὰ ματιὰ σεὶ δρόμο ποὺ κάνομε ἀπὸ ἑφτὰ χρόνια καὶ ᾽δῶ. Μὲ δίκιο καμάρι θὰ δοῦμε ἀπ' ἡ στράτα μας ἔχει πολλὰ τέτια σημάδια θριαμβικά, πολλοὺ; τέτιους σταθμοὺ, ἀνῆφγανοὺ, σειρὰ ἀλάκαιρη ζηλευτὴν ἐψῆφανοὺ. Κατόπι ἔγκαρδιωμένοι ἀπὸ τὸ ἀναπαυφιστικὸ κύτταγμα ἀ: ξαναπάρουμε τὸ δρόμο μὲ σιδερένια καρδιὰ καὶ ἀτσαλένια γόνατα ὦ ποὺ νὰ τελειώσῃ τὸ Μεγάλο Ἔργο πεὺ εἶναι τόσο κοντά.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ποὺ εἶνε ὁ Ἴδιος ὁ Ἑλληνικὸ λαὸ, κεὶ ποὺ ἔγινε ἄξιος νὰ κυτάξῃ τὰ Γιάννενα κατεσηνωμένος στὸ Νεκελῆ καὶ σεὴ Σμύρνη — Ζήτω !

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Τὸ ζήτημα καπνοβιομηχάνων καὶ καπνεργατῶν.—"Ενας νέος φόρος.— Σφοδραὶ συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ.

Εἶναι γνωστὸν τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον παρουσιάσθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1919 ἐξ αἰτίας; τῆς; ἀπολύσεως; πολλῶν καπνεργατῶν ὑπὸ τῶν μεγάλων καπνοβιομηχάνων ἐκε νων, οἱ ὁ τοῖοι ἐφωνησαν πολῶν καὶ ἀνεμεργατῶν ὑπὸ τὴν μεγάλην ἐργασιοποίουν σιγαροποιητικὰς μηχανὰς Οἱ καπνεργάται τότε ἐκ ἀνεύλατος ἀλλὴ ἐγγύης πρὸς ἀπολυομένους συναδέλφους; των ἀπεζήγησαν καὶ ἐξήτησαν τὴν ἀναχώρησιν τῶν σιγαροποιητικῶν μηχανῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀφ' ἑ.ὸς μὲν θέλουσα νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν καπνοβιομηχαιὰν διὰ τῆς χρήσεως τῶν σιγαροποιητικῶν μηχανῶν, ἀφ' ἑ.έρου δὲ ἐνδιαφερομένη καὶ διὰ τὴν τύχην τῶν ἀπολυομένων καπνεργατῶν, ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1919 νομοθετικὸν Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁ ὁποῖον εἰς πάντα ἀπολυόμενον ἐργάτην θὰ ἐδίδετο ἀποζημίωσις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεως; μέχρι τῆς ἐξευρέσεως; ἐργασίας εἰς ἄλλο καπνεργοστάσιον, ἄλλως; μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1920, ἴση πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἡμερομισθίων ὅλων τῶν ἐργασ μων ἡ ἐργῶν καὶ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ὡσεὶ νὰ εἰργάζε.ο.

Τὰς ἀποζημιώσεις ταύτας θὰ προκατέβαλε μὲν εἰς τὸ; καπνεργάτα; ἡ Κυβέρνησι , θὰ εἰσέκρινε; τὰ κατόπιν κεὶ κατὰ τεμαχίνιν ἀπὸ τοὺ; καπνοβιομηχάνους.

Τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα κατὰ τὸ 11 ἄρθρον αὐτοῦ ἠθύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς ἄλλα τμήματα τοῦ Βασιλείου. Σφοδρισμένη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἄ.θρον τοῦτο ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεων εἰς ὅλον τὸ Κοάτος καὶ εἰς τὰς Νέα Χώρας; ἐὰν καὶ ἀν δὲν ἐχρησιμοποιοῦντ ἐκεῖ σ γαροποιητικαὶ μηχαναὶ, εἰ, τὰς ὁποία; ὠφείλετο ἡ ἀπόλυσι, τῶν ἐ γατῶν.

Ὁ ἤτο ἐπόμενον, οἱ καπνοβιομήχανοι τὴν Ν Χρῶν καὶ μάλιστα τὴν Ν.σσὼ, διαμαρτυρήθησαν δεῖ τῶν βουλευτῶν τῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλα ἤλθε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλὴν, ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ νομ εχεδίου, τὸ ἔνεκα παρεκέμφθη τοῦτο εἰς τὴν Ἐπιτροπεῖν.

Μετὰ μακρὰς συζητήσεις μετερυθμίσθη μὲν τὸ πρῶτον σιάταγμα, καὶ ἀπηλλάγησαν οἱ καπνοβιομήχανοι σὶμὴ χρησιμοποιοῦντες σιγαροποιητικὰς μηχανὲς, ἀλλ' ἀρὸς κάλυψιν τῶν ἀποζημιώσεων ἐπεβιήθη φόρος κα ὁ δ., κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ ἐνομένου καπνοῦ, τῶν χειροποιήτων σιγαρέτων, τῶν ἀτμῶν καὶ τοῦ τουμπεκίου, ὦ, καὶ φόρος ὄχ. 2,40 κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τῶν μηχανοποιήτων σιγαρέτων τῆς Πελοπ ἀ, Ἑλλάδο καὶ τῶν μεταφερομένων τοιούτων ἐκ τῶν Ν. Χωρῶν εἰς τὴν Πελοπν Ἑλλάδα. Ἐπιτροσθέτω, τὲ ἐφορολογήθησαν τὰ μηχανοποιήτα σιγαρέτα τῆς Πελοπ ἀ; Ἑλλάδο, καὶ τῶν Ν. Χωρῶν μὲ 40 λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1919.

Ἔλεγε λοιπὸν ὅλον σχε

ΔΕΛΤΙΑ

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ

πρὸς τὰ γραφέντα ἐν τῇ πρωϊνῇ συναδέλφῳ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τηλεγραφ. γραφείου Πλωμαρίου, παρεκλήθημεν παρὰ πολλῶν ἐκεῖ πολιτῶν νὰ ἀποείνωμεν τὸν δίκαιόν ἔπαινον πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου κ. Ἀναστασιάδην, ὅστις καταβάλλει πᾶσαν ἀνθρωπίνως δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα ἡ ὑπηρεσία λειτουργῇ ἀπροσκόπτως καὶ κανονικῶς.

Ἂν δὲ ἐληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ σπάνις ἱκανῶν ὑπαλλήλων, δυναμένων καὶ τυπόων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ ἀνακουφίσωσι κατά τι ὑπηρεσιακῶς καὶ τὸν προϊστάμενον, ὡς ἄνθρωπον καὶ τοῦτον, ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπαυθῇ, θὰ ἦτο πολὺ νὰ ζητῆται τὸ ἰδεῶδες τῆς τάξεως διὰ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου, τοῦ ὁποίου ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ λειτουργία γίνεται κανονικώτατα.

δῆς, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη μὲν κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ ἐζήτησεν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου καὶ περισσοτέραν ἐπιβάρυνσιν τῶν σιγαροποιητικῶν μηχανῶν.

Εἰς τὴν συζήτησιν μετέσχον διαλογικῶς καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Νεγρεπόντης καὶ Σπυρίδης ὑποστηρίζοντες τὸ νομοσχέδιον.

Τέλος ἐπεμβὰς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ρέπουλης παρεκάλεσεν ὅπως οἱ διαστάμενοι πρὸς τὸ νομοσχέδιον ὑπεβάλωσιν ἐγγράφως τὰς τροποποιήσεις των, ὅπως μελετήσῃ αὐτὰς ὁ ἀμόδιος Ὑπουργὸς καὶ ἀπαντήσῃ.

Μὲ τὴν διοβεβαίωσιν δὲ τοῦ κ. Ρέπουλη ὅτι θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συζήτησις κατὰ τὴν β'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ἀθῆναι 19|2|920

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δίγκας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν σπουδαῖόταυτον νομοσχέδιον «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίδων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καθορίζονται οἱ μισθοὶ τῶν κληρικῶν οἱ πόροι τῶν ναῶν, τὰ περὶ χειροτονίας καὶ διορισμοῦ ἐφημερίων ἡ διακόνων τὰ περὶ χειροτονίας καὶ ὑπεραριθμων ἱερέων καὶ διακόνων, τὰ περὶ ἀνικάνων ἱερέων καὶ τὰ περὶ ἐξ ὑπόνοιας κ.τ.λ. Νεγρεπόντης καὶ Σπυρίδης ὑποστηριζοντες τὸ νομοσχέδιον.

Τέλος ἐπεμβὰς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ρέπουλης παρεκάλεσεν ὅπως οἱ διαστάμενοι πρὸς τὸ νομοσχέδιον ὑπεβάλωσιν ἐγγράφως τὰς τροποποιήσεις των, ὅπως μελετήσῃ αὐτὰς ὁ ἁμόδιος Ὑπουργὸς καὶ ἀπαντήσῃ.

Μὲ τὴν διοβεβαίωσιν δὲ τοῦ κ. Ρέπουλη ὅτι θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συζήτησις κατὰ τὴν β'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ἀθῆναι 19|2|920

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δίγκας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν σπουδαῖόταυτον νομοσχέδιον «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίδων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καθορίζονται οἱ μισθοὶ τῶν κληρικῶν οἱ πόροι τῶν ναῶν, τὰ περὶ χειροτονίας καὶ διορισμοῦ ἐφημερίων ἡ διακόνων τὰ περὶ χειροτονίας καὶ ὑπεραριθμων ἱερέων καὶ διακόνων, τὰ περὶ ἀνικάνων ἱερέων καὶ τὰ περὶ ἐξ ὑπόνοιας κ.τ.λ. Νεγρεπόντης καὶ Σπυρίδης ὑποστηριζοντες τὸ νομοσχέδιον.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πᾶς ἐνοριακὸς ναὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον ἔχον ἰδίαν περιουσίαν καὶ κτίμμερος τοιαύτην καθ' ἁ ἀντοις τοῦ νομ. τρόπου.

Τὰ νεοκοστερεῖα ὅπου μὲν ὑπόκεινται πλείονες ναοὶ ἀπὸ ἑλαττοῖ νομίκα προσωπα ὅπου δὲ εἰς ναὸς ὑπάγονται εἰς αὐ.ὁν. Διὰ τὰ νεκροτα φεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἰσχύουσι τὰ ἀχρι τοῦδε κρατοῦντα.

Πᾶσα ὀρθόδοξος ἐν τῷ Κράτει οἰκογένεια ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν ἐτησίας εἰσφορᾶς, διαιρουμένων τῶν οἰκογενειῶν εἰς 3 τάξεις, καὶ οἱ μὲν τῆς α'. πλουσιωτεραι 12 δραχμὰς αἱ τῆς β'. ἁ, 8 καὶ τῆ. γ'. 6 δραχμὰς.

Εἰδικαὶ διατάξεις προνοοῦν περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐφημερίων. Οὕτω τῶν μὲν πόλεων καὶ κωμοπόλεων τῶν ἐχουσῶν ἀπὸ ἑκατὸν 10 χιλιάδων κατοίκων διορίζονται οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης ἢ ἄλλης ὁμοτεγοῦ, ὁ.νδιέξου τοιαυτ.ῆς ἐφ' ὅσον κέκτηται πτυχίον Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου. Τὰν δὲ πόλεων καὶ κωμοπόλεων τῶν ἐχουσῶν πληθυσμὸν 3—10 χιλιάδων κατοίκων διορζονται οἱ πτυχιοῦχ ι τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆ. ἢ ἄλλης ὁμοτεγοῦς ὡς καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου ἐφ' ὅσον κέκτηται ἀποδεικτικὸν Γυμνασίου ἢ πτυχίον δημοδιδασκάλου.

Εἰ; μικρότερα μέρη διορίζονται ἀπόφοιτοι τοῦ μονταξίου Ἱερ. Φροντιστηρίου ἔχοντες πτυχίον ὑποδιδασκάλου.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων κανονίζεται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοὺ.ἔχοντας τὰ προσόντα νὰ διορισθῶσ.ν εἰς πόλ.ν ἄ.ω τῶν 10 χιλ. κατοίκων πυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς ὁ μισθὸ ὁ.ζετεῖ εἰς δρχ. 250 μηνιαίω, ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦντ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, εἰς δρ. 200 ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦν εἰς πόλεις ἔχουσ.ας ἄνω τῶν 10000 κατοίκων, εἰς δρ. 180 διὰ τὰς πόλεις μὲ πληθυσμὸν 5—10000 κατοίκων καὶ δραχμ. 150 διὰ τοὺ.ὁ ηκετοῦντας εἰ; τὰ μικρότερα μέρη.

Διὰ τοὺ; ἔχοντας τ ρ ο ν τ α νὰ διοριοθῶσ.ν εἰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις ἀπὸ 3—10000 κατοίκων δρ.λ. ἀπορίπτου; τῆς Ρ.ζαρείου ἔχοντας πτυχίον δημοδιδασκάλου ὁ μισθὸ ὁ.ζετεῖ εἰς 180 δρ. ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦν εἰς ἄνω τῶν 5 χιλ. κατοίκων πόλ.ν, εἰς δρ. 150 διὰ τὰς ἐχουσας 3—5 χιλ. κατοίκων, εἰς 120 διὰ πόλεις ἢ χωρ.ς 2—3 χιλ. κατοίκων καὶ δρ. 80 διὰ μικρότερ μερη.

Διὰ τοὺ; πτυχιοῦχους τῶν ἄλλων ἐν τῷ Κράτει Ἱερατικῶν Σχ.λῶν ὡς καὶ τοὺ; ἀποφοιτους τοῦ μονταζίου Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου κατεχομένους πτυχίον ὑποδιδασκ. ὁ μισθὸ ὁ.ζετεῖ εἰς 150 δρ. διὰ τὰς ἐχούσ.ας ἄ.ω τῶν 5 χιλ. κατοίκων πόλεις, 120. διὰ τὰς ἐχούσας 2—5 χιλ. καὶ εἰς δραχ. 80 διὰ τὰ μικρότερα μέρη.

Σημειωτέον ὅτι οἱ ἔχοντες προσόντα νὰ διορισθοῦσι εἰς τὰς πόλεις τῆς ἀ. κατηγορίας δύνανται νὰ διορισθοῦσι καὶ εἰς τὰς τῆς β'. καὶ γ'.

Αἱ μισθοὶ σίαι τῶν ἐφημερίων καταβαλλονται κατὰ τὸ 1|2 ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κατὰ τὸ 1|2 ὑπὸ τοῦ τομεύ.ου ἑκάστης ἐνορίας, πλὴν τῆς Κρήτης καὶ Σ.μου, ὅπου ἰσχύουσιν ἰδιαίτεραι διατάξεις.

Ναοὶ εὐκοροῦντες δύνανται νὰ κανονίζωσιν ἰδίαν μισθοδοσίαν ἀλλ' εὐχὶ ἀνωτέρα τοῦ 1|2 τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

Τὰ τυχτὰ ἔσν καταρχοῦνται καταβάλλονται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει διατμήσεως καθορίζουσ. τρεῖς τουλάχιστον τάξεις.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἱερέων καθίσταται συντάξιμος. Οἱ ψάλται καὶ νεωκόροι διορίζονται καὶ ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἄλεσσα

Τὸ Ὑ.υργεῖον Ἐ.ωτ.σμοῦ, ἀναλαβὼν εἰ. τὰς Ἀθήνας εἰς ἐφ.ωρίδας, δι' ἀπαστάλ.ν ἐ- ἐπιτραμμένον ὁ.ᾶδας ἀ.ενῶν εἰς Μυτιλήνη, καὶ 600 χιλ. ὁ.ᾶδε; εἰς Χίον.

Ἀ.ιμενικὴ κίνησις

Κατ.λ.ίσεων χθὲς τὰ ἀτμόπλοια «Σ.ύ.τα-ι», «Κρήτη», «Μαυρο.ίτα» (πρώην Hauperi), «Μυτιλ.ὴ» καὶ «Καλλιόπη» ἄνω καὶ ἀπέπλευσ.ν.

Ἀ.τυνομικὰ

Ἐτοποθετήθη ἐνταῦθα διὰ Β. Διατάγματος ὁ ἀπ.ρ.βιβασθεὶς ἀνθυπομοίραρχος κ. Δ. Γραφάκης.

Νέος καθηγητὴς

Διὰ Β. Διατάγματος διωρισθη καθηγητὴς ἐνταῦθα ὁ κ. Χ. Π.ρα.ευτ.ής.

Πλήρωσις ἐπισκοπ. ἕδρων

Πλ.ηροφορούμεθα ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπ.ρατεῖ σειρὰ ἐν πληρωθῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον αἱ κεναὶ ἐπισκοπικαὶ ἕδραι.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δ.γκας θὰ εἰσ.γκρ.θῇ τοῦτο εἰς προσεχὲς ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ φόρος τῶν ἐκτ.κτων κερδῶν

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τ.ὺ; Οἰκονομικοὺ; ἐξόσους ἐντέλλεται ὅπως μεχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου ὅτε λήγει τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 συντελεσθῇ πλήρης ἡ προσωρινὴ βεβαίωσις τοῦ φόρου Δ' κατ.γορίας, τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τοῦ φόρου ἐκτ.κτων κερδῶν ἐν.α μὴ μέρος τῶν ἐσόδων τούτων ἀποτελέσῃ πλέον ἐσόδον τῇ. ἐτομικῆς χρήτεως. Πρὸς τοῦτο κατὰ μεκρὰ διαστήματα μεχρι τέλους Μαρτίου δέον ναπρο.ε.ίσουν οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἰς προσωρινὴν βεβαίωσιν αὐτῶν.

Διὰ τὰ Σμυρναῖκὰ

Ἐξηπ.ατεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεω.» ὁ νόμος δι' οὗ παρέχεται πιστωσις πέντε ἑ.ατομμυρίων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὰ γεγονότα τῆ; 2 Μαΐου παθόντων ἐν Σμύρνῃ. Τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἐτέθησαν εἰς τὴν διαθεσιν τοῦ Γραπου Ἀρμοστοῦ κ. Στεργιάδου.

Ἡ Η. Φώκαια ἀνκστήνεται

Εἰς Παλαιὰ; καὶ Νέα; Φωκαία; μετέβη ὁ Μητροπολίτης Σμύρνη; κ. Χρυσόστομος πρὸς ἐπίσκ.ψιν τῶν κατεστραμμένων ναῶν.

Ἡ Α. Σ. ἀνέγνωσε τὰς νενομισμένας; εὐχὰς ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τραπεζῶν αἴτινε; βεβηλωμένα! καὶ κατεσκωμένα! δὲν ἐδέχοντο ἐπ' αὐτῶν τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἡ Α.Σ. ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του εἰς Σμύρνη διώρισε ἐπιτροπὴν ἥτις δι' ἐρίνων θ.ι.φροντιοῦ περὶ τῆς ἀγ.ᾶ, Ἐκκλησιαστικῶν βιβ.ιων, Κ.ιμηβήτρων, δισκοποτ.ήρων καὶ λοιπῶν ἱερῶν σκευῶν πρὸς τούτου; δὲ διώ.ισε καὶ ἑ.ᾶν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὀ.γάνωσιν σχολείων ἐν Π.ιλαῖᾳ Φωκ.ᾳ ὅπου θὰ ἀποστ.λοῦν ἐν Σμύρνῃ. Διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι ἐὰν μὴ κατ.υστε.ῇ ἡ ἐκπαίδευσ.ς.

Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ τῆς γρίππης

Ἔνεκα τῆς ἐμφανιθείσης, ἐπιδημικῆ; γρίππης ἀνεκρίθη ὁ.τὸ τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας ἡ διακοπὴ τῶν μαθημ.ατ.ν τῶν σχολείων εἰς τινα μέρη ἐνθα παρουσιασθη αὐτὴ μὲ ἀθ.ὰν κρυσματα, ὡ; ἐν Καβάλᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Μεχρὶ σήμερον κατὰ τὰν πληροφορ.ας τοῦ ὑπουργεῖου ἡ γρίππη δὲν προσβάλε ἡ ἐλαχ.ιστον ἀριθμὸν μαθητῶν καὶ μὲ ἐλαφρότατα συμπτ.ώματα. Οὐχ ἧττον ὅμως πρὸς προλ.ψὶν ἐπικατ.ασεως καὶ προφύλ.ξ.ν τω.ν μαθητ.ὰν τὸ ὑπουργεῖον ἐξετ.ᾶσε ἐγκ.ύκλιο! τὸν ἐκ τῆς ὁ.ο.ίας δεικνύοντ τὴν ἐφαρμογὴν ὡ.ισμένων μέτρων ἐν οἷς καὶ τὸ νὰ διδασκ.ωσι.ν οἱ μαθητ.ὰ ὅπως ἐκπαιδ.ύσεν ἐπιμελῶς ἀντιπρόβλεπ τὸ σώματος δι.α γαγγρ.ισμὸν κλπ. μέτρον καταδειχθὲν παντοῦ, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν τελ.ευταίαν ἐπιδημίαν τῆ; γρίππης τοῦτον τελεσφόρον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐγκύκλιον ορίζονται καὶ αἱ περιπτ.ώσεις; κα.ὰ ἃ; δέον νὰ γίνεται διακοπὴ τῶν μαθημ.ατων ἕνεκα τῆς γρίππης.

Μέτρα διὰ τὸ ἔλαιον

Τὸ Ὑ.υργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς τοῦ Κ.ά.τους σ.ν.ιστ.ᾶ τὴν λήψιν μέτρων δία τὴν κατοβολὴν τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου τοῦ εἰσαγομένου λαβ.ὼν εἰς τοὺ; τόπους εἰ; τοὺ; περιφερ.ίας. Πρὸς τοῦτο οἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ, ὀσακις ἀρκοῦσι εἰς τοὺ; λιμένα; τῆ; διακ.ιβόσεώς των ἐν πλοῖον μὲ φορτίον ἐλαίου, ἐξετάζουν ἐπισταμένως καὶ ἐξακριβοῦσι τὸν τόπον τῆς ποσοτ.ήτος τούτου καὶ κατὰ περίπτωσιν, καθ' ἣν τοῦτο προέρχεται ἐκ μερῶν εἰς ἃ τοῦτο φορολογεῖται ἤτοι ἐξ Ἐπτανήσου, Κρήτη.. Λέσβου, Ἰμβ.ίου, Οἰνούσ.ν καὶ Βόλου ἐλέγχεται ἂν κατεβλήθη ὁ κατὰ νόμον φόρος.

Μεταφορὰ προϊόντων

Πρόκειται ν' ἀποσταλ.ῶσι αὐτὰς ἀγκύλ.ας διαβαγὴ πρὸς τὰς ἀ μοδίας ἀρχὰς τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδ.ς, δ' ἧς θὰ ἐντέλλ.ωνται οὗτοι ὅπως ἐπιδείξωσιν ἐν καιῷ δι.ὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιτρόπ.ν πρεϊόντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν θὰ ἀφορᾷ τὸ ἔλαιον δία τὸ ὁποῖον ἰδρ.θὴ ἰδία μέριμνα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Ἰατρίδου

— *Ὁ Καπετὰν Γιανουμῆς*

Τὸ κωμειδύλλιον τοῦ Κόκκου μᾶ, μετάφρασ χθὲς εἰς τὴν μακαρίαν καὶ μακαρίτιδα ἐκείνην ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ γελάσουν καὶ νὰ διασκεδάσουν δὲν ἤθελαν καὶ πολλὰ πράγματα. Ἀληθοφάνεια ἀνταξία τῶν τωρινῶν ὁ ιερετῶν, ἐξυπνάδα ἀνταξία μὲ τὰ πιὸ κρύα νούμερα τῶν τωρινῶν ἐπιθεωρήσεων, μεῖον ἡ γάμπα καὶ ἡ λοιπὴ πρόοδο; ἐπὶ τὸ γαργαλιστικώτερον τῶν νεωτέρων ἐλαφρῶν θεαμάτων, τραγουδάκια ἀ.ιὰ καὶ εὐκολομάθησ, ἰσοῦ τὶ ἀποτελοῦν τὰ κωμιδύλλια πὺ διεσκέδαζαν τὴν περασμένην γενεάν.

Εἰς οὐ.ὸν ὅμως τὴν ἄνουν σκελετὸν, ἕνας ἄνθρωπος, κατόρθωσε νὰ δώσῃ ζωήν. Ὁ κ. Μηλιάδης. Μά; παρουσίασα χαρακτηρισμέων τύπον ὅπω; εἰς σοβαρὰν κωμῳδίαν, τὸν ὁποῖον ἔπλασε μόνο; του, μὲ τὴν φωνήν του, μὲ τὴν ἐκφρασὶν του. μὲ τὴν χειρονομίαν του, μὲ τὸ παίξιμό του ἂν μᾶ λέξει' διότι τὸ κείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ οὔτε φάρσα.

Καὶ ὅλος ὅμως ὁ θίασο ἔκαμε δ.ι.ἠτο ἀνθρωπίνω; δυνατὸν διὰ νὰ παρουσιασῃ τὸ ἔργον μὲ δλην τὴν δυνατὴν τελειότητα. Ἀπόδειξ.ς ἡ μεγάλη του ἐπιτυχία.

Νὰ τοὺς ἀναφέρωμεν ὀνομασί; Ἢ χάρις τῆς κ. Ἰατρίδου' ἡ κωμικότης τοῦ κ. Νικολίου... μὰ διατί αὐτὴ ἡ ἀπαρίθμησις; Ὅλοι ἔταιξαν θαυμάσια.

***

Ἀπόψε λόγῳ δοκιμῶν τοῦ θιάσου διὰ τὴν νέαν Ἐπιστ.ήρησιν Καμπαρὲ τὸ θέατρον ἀργεῖ. Αὔριον τὸ ἔξοχον ἔργον «Ὁ Ἀρχιεργάτης» δράμα ἑκτάκτου ἐ.ουδέσεω. Προσεχῶς «αἱ 2 ὀρφαναὶ» καὶ «Ὁ Ἀρχισιδηρουργός,», μία ἐπιτυχία τοῦ καλλιτέχνου μας κ. Παν. Τσ.ύια.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἰατρῶν

Κατόπιν ὑπεβληθέντος ὑπομνήματος ὑπὸ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Ἰατρῶν» εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συνετάχθη νομοσχέδιον δι' οὗ ἀπλοποιεῖται ἡ διαδικασία πρὸς ἐκπαράστ.ν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἰατρῶν προαγρομένων ἐξ ἐπισκ.ψιμ.ν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δία τα; μέχρι 300 δρ. ἀπαιτήσεις ὁρίζεται ὅτι θὰ ἀπορ.ίνεται ἡ ἐ.ηνοδικη, δια δὲ τα; ἀπαιτήσεις ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρο; τῶν Πρωτοδικῶν.

Τὸ ἐνοικιοστάσιον τῶν βοσκῶν

Διὰ τομοσχεδίου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τροποποιεῖται ὁ νόμος «περὶ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ μισθωτῶν καὶ βοσκῶν καὶ ὁρίζεται, ὅτι αἱ προθεσμ.αὶ πρὸς ὑποβολὴν τῶν δηλ.ώσεων δία τὴν θερινὴν περίοδον, θεωροῦνται ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 23 Ἀμπ.ίου καὶ λήξ.ται τὴν 26 Ὀκτωβρίου.

Οἱ ὑπομισθωταὶ ὑπεισέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ μισθωτοῦ ἐὰν ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν ἀπευθυνωσι πρὸς τὸν ἀρχηγὸν ἐκμισθωτὴν τὴν δήλωσίν των.

Ὁ μισθωτὴς βοσκισίμων χειῶν δὲν δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ἐνοικιον μείζον τῶν ἡ.ηνεμένων, κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι 20 ο|ο.

Ἀ.λώσεις

Γενομένης τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου τῆς ἑλ.ίας «Πρόοδο.» τὴν Κυριακὴν τῆ; Ὀ.θοδοξίας ἐλέρδισ.ν κατὰ σειρὰν οἱ κάτωθι ἀριθμοί :

1389, 108, 512, 976, 441, 114, 1398, 598, 1344, 851, 616, 1205, 76, 103, 1081, 783, 170, 892, 496, 780, 600, 688, 618, 136, 624, 551, 239, 1373, 1129, 888, 679, 1112, 365, 547, 1114, 1169, 562, 51, 1174, 686, 1365, 635, 754, 253, 977, 1009, 772, 305, 144, 1460, 1123.

Παρακαλοῦνται δσεν οἱ κάτοχοι τῶν ὡ; ἄνω λαχείων ὅπω; μᾶ; ἀποστείλωσ. τοὺ; ἀριθμοὺ; καὶ μᾶ. γνωρίσωσι δυὰ τίνο; μέσου θὰ τοὺς ἀπ.ο.ειλ.ωμεν τὰ κερδηθέντα ἀντ.κτίμ.ατα.

Ἐν Μ.τιλ.ηνῇ τῇ 18 Φεβρουαρ. 1920

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἐκδ.ώσεις

Ἡ χ.ισεν ἐκδιδόμενον ἐν Σμύρνῃ πρὸ ἡμερ.ῶν, ἑβδομαδιαῖον φιλολογικὸν περιοδικὸν ἡ «Τέχν.ν». Τὰς 16 μεγάλας σελίδο; τιμᾶσι διὰ τὴ; συνε.ργασίας των, ἐ.κ.κεκ.ο! λογ.γράφ.ι. Τὴν διεύθυσιν τῆς Συντ.ξεως ἔχ.ι ἀναλάβῃ ὁ γνωστὸ; δημοσιογράφος κ. Ἀρ. Περιδῆς. Εἰς τὴν «Τέχνη» εὐχόμεθα πᾶσαν προκοπὴν καὶ πρόοδον.

Ἰονικὴ ἀτμοπλοΐα

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀτ.ιόμητ.ος» θὰ ἀναχωρήσῃ σὺν.ον Τρίτ.ην ἑσπέρα; διὰ Σμύρνην, Χίον καὶ Πειρ.ιᾶ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ὑπερο.ὴ» θὰ ἀναχωρήσῃ σ.ὺν.ον Τρ.ίτ.ην δὲ διὰ Δαρδανέλλια, Καλλίπολιν καὶ Κω)τ.ολιν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἀμέσω; σωφρὲ) πε.ιεμένος δι' αὐτοκίνη.ον μάρκας Ford. Μισθὸ; Ικανοποιητικό. Πληροφορία; παρ' ἡμῖν. 2—6

Ἑλλ.νικὴ Ἑταιρεία Βιομηχανίας καπνῶν - Σιγαρέττων

Γιαννουκάκη Πρωτοπαπᾶ

Κίρκη	Πάρρα
Πάν	Αὐγὴ
Ρέα	Ρὲξ

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἀπέναντι Μικρασίαν *Ἐπαμειν.ώνδας Τζιβόγλους.* 3—10

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς καθ' ἣν τὸ φύλλον τίθεται ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου τὰ τηλεγραφήματά μας καθυστεροῦσι.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς καθησύχασιν τῆς Ἀξιοτίμου πελατείας τοῦ Καταστήματό; μας ἐξ ἀφορμῆς τῆς κακοβούλου φήμη , περὶ τῆ; κλονισθ.σης δήθεν ὑγεία; τοῦ μαγείρου Παναγιώτου Νικολαΐδου, ἐ.ι στηθικοῦ νοσήματος, ἡ Δ.εύθυνσ.ς τοῦ Κατασ.ήματος «Πανθέων» φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτ. πελατείας του καὶ τοῦ κοινοῦ ἐν γένει ὅτι κατόπιν τῆ; φήμης ταύτη. ἠναγκάσθη ἀ. **καὶ ὅλως ἀδίκως** νὰ παύσῃ τὸν εἰρημένον μάγειρόν του καὶ ν' ἀντ.καταστήσῃ αὐτὸν ἀ' ἑτέρου νέου μαγείρου πρώτης τάξεω; τοῦ Εὐστρατίου Ἀργυροῦου.

Ἡ Διεύθυνσις μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰ; τοῦτο μόνον ἀλλ' ἐπιθυμοῦσ.ι ὅπως διαλευκάνῃ τελεί.ως πᾶσαν περαιέρω ἔστω ὑπεψ.ὰν παραθέτει ἐπ.σημον πιστοποιητικὸν ὑπὸ διακεκριμένων ἐπιστημόνων τῆς πόλεώς μας δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχρεται εἰς φῶ; ἡ ἀγνὴ ἀλήθεια. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτη; ἐ.ηεδόθη καὶ μήνυσις παρὰ τοῦ ἐντίμου αὐτοῦ πτωχοῦ βιοπαλαιστοῦ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν τοῦ ἐπιτηδείου συκοφάντου του.

Ἀντίγραφον

Ἰατρικῆς Πιστοποιήσεως

Ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος ἰατρὸς Νικόλαος Παυλίδης πιστοποιῶ δτι ὁ Μάγειρος Παναγιώτης Νικολαΐδης ἐπισαμένως ἐξετασθ.ὶ; παρ' ἡμῶν οὐδὲν στηθικὸν νόσημα παρουσιάζει εἶνε δὲ καὶ' ὅλα ὑγιὴς καὶ δίδομεν τὴν παροῦσαν μας ἔκθεσιν κατ' αὐτησίν του ὅπω; τῷ χρησιμεύσει ὅ.που δεῖ.

Ἐν Μυτιλ.ήνῃ τῇ 19 Φ βρουαρίου 1920

Ὁ Ἰατρὸς

Ν. Παυλίδης

***

Κατ' ἐμὴν ἀντίλ.ψιν ὁ Παναγιώτη; Ν.κολαΐδης μάγειρος, ὢν ἐξήτασα σήμερον εἶναι ὑγιὴς μὴ πάσχων ἐκ νοσήματος στηθικοῦ. Τὸν εἰρημένον μάγειρον εἶχον ἐπισκεφθῆ ἐπίσης κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους; πάσχοντα ἐν Θερμῇ ἐξ ἐλωδῶν πυρετῶν.

Ἐν Μυτιλ.ήνῃ τῇ 19 Φ.βρουαρίου 1920

Ἰγνάτιος Κεπετζῆς

Ἰατρὸ;

Ταῦτα ἐξ ἱερο.ῦ καθήκοντο; χάριν τῆς ἀλ.θείας; καὶ μόνης τῆ; ἀλ.θείας.

Ἐν τῇ Διευθύσεω;

Σ. Καραβίας

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ὅρο; καταθέσεων

Διὰ τὰς εἰς Δραχμάς :

Ἐν ὄψει εἰς ἀνάκτον Λ γ.ομὸν ἐπὶ τόκῳ πρὸς 2 %

Διὰ τὰς εἰς συνάλλαγμα ὄψεως :

Ἐπὶ Λονδίνου ἐπὶ τόκῳ πρὸς 3 %
Ἐπὶ Παρισίου » » » 2 %
Ἐπὶ Ν. Ὑόρκης » » » 2 %

Ταμιευτήριον

Γίνονται δεκτοὶ Καταθέσεις μέχρι τοῦ ποσοῦ Δραχμῶν 3,000 εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 4 %.

Αἱ ἐν τῷ Ταμιευτηρ'ῳ Καταθέσει εἶναι ἀπηλλαγμέναι παντὸς φόρου καὶ χαρτοσήμου.

Δρομολόγια Ἀμερικῆς

Πρακτορεῖον Ἀλ. Γαλήνου ἐν Μυτιλήνῃ

Τὴν 1η Μαρτίου π. ἡ. ἀναχωρεῖ ἐκ Σμύρνης τὸ ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον «Hog Island» κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. Ὑόρκην.

Ἐπίσης τὴν 15 ἰδίου τὸ «Pocasset».

Οἱ ἔχοντες φορτία δι' Ἀμερικὴν δύνανται νὰ παραδώσωσι ταῦτα εἰ; τὸ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον μας καὶ νὰ λάβωσι τακτικὴν φορτωτικὴν τῶν